

Світло П^{er aspera ad astra}равди

Газета розповсюджується **безкоштовно**

«Світло Правди» №46(120) лютий 2012р. видання Молодіжної комісії Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ

Запрошуємо на прощу до Тріру

Молодіжна комісія та Паломницький центр Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ запрошують на прощу до святого Хітону у м. ТРІР (НІМЕЧЧИНА).

Паломництво відбуватиметься з 22 до 29 квітня. Паломники також відвідають БЕРЛІН, ЛЮКСЕМБУРГ, ПАРИЖ, МЮНХЕН.

За детальнішою інформацією звертайтеся у Паломницький центр Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ за адресою:

м. Івано-Франківськ,
вул. Гарбарська, 20.

Контактні телефони: (0342)731746, (094)9224746.

www.kom.if.ua

e-mail: svitlo_pravdy@ukr.net

<<і злучите, що роз'єднане>>

Запрошуємо читачів газети «Світло Правди» стати дописувачами нашого видання. Зробімо молодіжну

газету ще цікавішою! Дізнавайтесь

також новини з життя молоді на сайті Молодіжної комісії:

www.kom.if.ua

Якщо у вас є цікава інформація, з якою ви хотіли б поділитися з іншими читачами, то заходьте до нас у редакцію або пишіть на e-mail: svitlo_pravdy@ukr.net

Висловлюємо подяку друкарні "Місто НВ" за безкоштовний друк даного номеру газети

ДРУКАРНЯ
МІСТО НВ

м. Івано-Франківськ,
вул. Незалежності, 53
тел. (0342) 55-94-93

Місто Трір на річці Мозель, розташований на західній межі німецької землі Рейнланд-Пфальц, в довідковій літературі фігурує не тільки як найдавніше місто Німеччини, але і найперше християнське місто на німецькій землі...

стор. 2

Протягом декількох днів січня після Йорданських свят священники-працівники Молодіжної комісії Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ відвідали деякі навчально-виховні заклади та державні установи.

стор. 3

Кожного разу, коли ми роздумуємо над багатствами та щедротами світу, важливо перш за все пам'ятати, кому належить все це, хто є Творцем земних благ. Свідомий християнин знає, що Господь - Сотворитель наш.

стор.4

Хітон Ісуса Христа - святиня німецького міста Трір

Місто Трір на річці Мозель, розташований на західній межі німецької землі Рейнланд-Пфальц, в довідковій літературі фігурує не тільки як найдавніше місто Німеччини, але і найперше християнське місто на німецькій землі, що мало колись в Західній Європі титул "святого міста".

Багато його рідкісних історичних пам'яток, що збереглися з античних часів, в сукупності з унікальними християнськими святинями оголошене ЮНЕСКО всесвітнім культурним надбанням. Серед них значиться і знаменитий хітон Господа нашого Ісуса Христа. Августа Треверорум – така первинна назва Тріру, що його ймовірно заснував сам імператор Август ще в 16 році до Різдва Христового. У III і IV століттях Трір мав статус "міста імператорів" і столиці провінції Белгика Перша, але в V столітті він був захоплений і зруйнований німецькими племенами. Відтоді місту так і не вдалося повернути

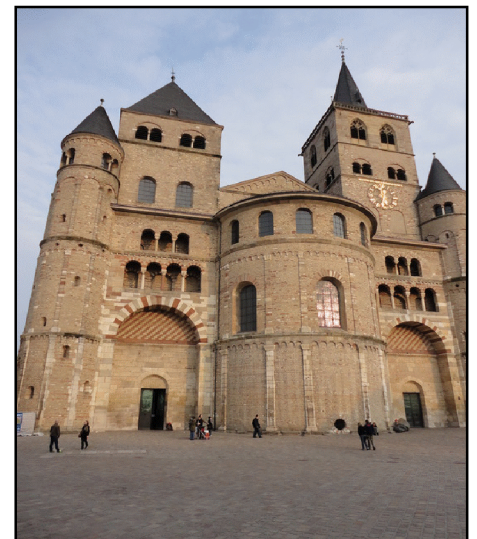
свою минулу значущість, але в ньому збереглися багато архітектурних пам'яток, у тому числі і храми, що свідчать про те, що перші вогнища християнства на території сучасної Німеччини виникли в областях, що входили до складу Римської імперії. На

основі її адміністративної структури сформувалися і церковні єпархії. У Трірі (Тревери), центрі провінції, містилася найбільша архієрейська катедра (митрополія). Трірська катедра вважається найдавнішою на території сучасної Німеччини. Першими єпископами Тріра були учні апостола Петра – святі Євхарій, Валерій (їх гробниці збереглися) і Матерн, а також святий Агрешій († 333).

Після розділу Римської імперії на Схід і Захід Трір декілька десятиліть (до 387 р.) був столицею Західної Римської імперії, де з 306 по 316 р. правив Костянтин Великий, що після низки реформ дарував християнам свободу віросповідання і затвердив у своїх володіннях християнство. Місто відвідувала мати імператора Костянтина – рівноапостольна Олена, яка, як відомо, на вернула сина до християнської віри і знайшла в 326 році на Святій Землі багато святинь, пов'язаних з обставинами життя Ісуса Христа. Зокрема, вона знайшла і Його одяг – хітон. За розпорядженням святої Олени цей хітон перевезли в Трір і залишили там назавжди, а імператор Костянтин в 326 році почав будівництво собору на честь Пресвятої Богородиці, куди і був спочатку поміщений хітон Ісуса Христа. Це відразу ж привернуло до себе увагу паломників. Імператор розпорядився побудувати для цієї безцінної святині біля єпископської церкви величний храм, підставою якого послужив, за переказами, переданий в дар християнській спільноті Тріра будинок, де

зупинялася і жила рівноапостольна Олена. Частина її мощей (голова) зберігається нині в крипті трірського катедрального собору святого Петра, що будувався у декілька етапів з 336 по 380 р., а потім з XI по XVI століття. За своєю конструкцією трірський собор (dom) – це базиліка з трьома нефами, двома галереями з трансепом і шістьма вежами, а в центрі базиліки дотепер збереглася та її частина, де спочатку перебував одяг Спасителя. У комплексі з готичною церквою Лібфрауенкірхе (1235-1260 рр.), що примикає до неї, сучасний собор своєю архітектурою і особливо різновисокими гострими баштами схожий на величезний рицарський замок. Документи свідчать, що збереглася лише четверта частина первинної соборної будівлі, що вмщала колись близько 12 тис. осіб.

Трірську святиню через побоювання втрати, знищення або розкрадання в період безперервних воєн і усобиць таємно і ретельно ховали в різних затишних місцях. У Трірі були і поклонялися Хітону Спасителя святий Атанасій Великий (335 і 340 р.), святий Мартин Милостивий (370-380), учасники Трірського Собору (386). Згідно з інформацією, одержаною в трірському соборі, в 1196 році одяг Ісуса Христа замурували у вівтарі на східному крилосі, де воно зберігалось декілька століть. Існує декілька версій щодо того, коли вперше витягнули з тайника і продемонстрували трірську святиню. Одна з них свідчить, що це відбулося в 1512 році за настійним проханням імператора Максиміліана. У документах собору значиться, що хітон виставляли для огляду і поклоніння в 1891, 1933 і 1959 роках. Дорогоцінний ковчег

поміщався на піднесеному місці, а святиню для кращого огляду і поклоніння віруючим прикріплювали у вертикальному положенні під склом. Є свідчення і того, що святиню нетривалий час показували паломникам в 1996 році. Нерегулярно, кілька разів в році, без попереднього оголошення або сповіщення паломників, а також, не приурочуючи цю подію до яких-небудь свят, служителі собору дозволяють увійти до каплиці-святини, де з дотриманням суворих умов зберігається хітон Господа нашого Ісуса Христа. У соборній хроніці є документальні записи про те, як в різні роки відбувалися чудеса і була допомога Божа багатьом людям, що зуміли торкнутися до святині або помолитися біля неї.

www.kom.if.ua

НОВИНИ

Відвідини з Йорданським благословенням навчально-виховних закладів та приміщень державних установ

Протягом декількох днів січня після Йорданських свят священники-працівники Молодіжної комісії Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ відвідали деякі навчально-виховні заклади та державні установи.

Так, зокрема, у понеділок, 23 січня, до загальноосвітньої школи №21 з Йорданським благословенням завітали о. Зеновій Слоїк, о. Арсен Панчак, о. Михайло Віхоть, диякон Мирослав Татумиряк. В часі відвідин було освячено Йорданською водою вчителів, учнів та приміщення школи.

###

У вівторок, 24 січня, працівники Молодіжної комісії Івано-Франківської архієпархії УГКЦ о. Зеновій Слоїк, о. Арсен Панчак та о. Михайло Віхоть відвідали з Йорданським благословенням дитячий садок «Пізнайко», що знаходиться в м. Івано-Франківську по вул. Коновальця. Священнослужителі окропили Йорданською водою дирекцію, вихованців та приміщення закладу та побажали усім Божого благословення на цей і наступні роки.

###

У вівторок, 24 січня, працівники Молодіжної комісії Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ отець Андрій Заліський та диякон Мирослав Татумиряк завітали з Йорданським благословенням до фізико-

технічного ліцею, що розташований в місті Івано-Франківську. В часі відвідин було освячено Йорданською водою приміщення ліцею, викладачів, працівників та ліцеїстів.

На пам'ятку про відвідини священнослужителі вручили всім пам'ятні образки.

###

У середу, 25 січня, на запрошення представників місцевої влади о. Зеновій Слоїк та о. Арсен Панчак завітали з Йорданським благословенням в приміщення міської та обласної держадміністрації.

Священники відвідали та окропили освяченою водою кабінети, а також самих працівників органів міської та обласної влади, які відповідають за працю з молоддю та релігійними організаціями.

Зокрема священники завітали до начальника управління у справах сім'ї та молоді ОДА пана Ростислава Заремби, начальника управління сім'ї, молодіжної

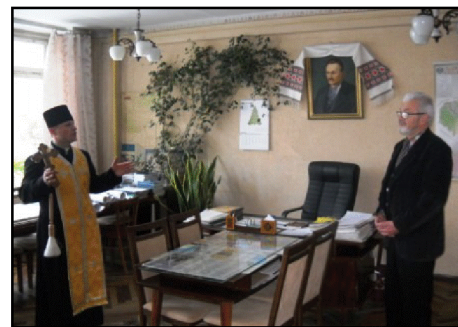

та гендерної політики Івано-Франківського міськвиконкому пана Володимира Соловійова, начальника відділу у справах релігій ОДА пані Тетяни Лапки, заступника начальника управління сім'ї, молоді та гендерної політики міськвиконкому пана Ростислава Микитюка та інших.

Після благословення і короткої розмови з представниками влади священники вручили всім пам'ятні образки і висловили надію на подальшу співпрацю.

###

У четвер, 26 січня, о. Зеновій Слоїк та о. Арсен Панчак відвідали з Йорданським

благословенням також Управління Держкомзему у Івано-Франківській області, що знаходиться по вул. Академіка Сахарова та окропили Йорданською водою керівництво, працівників та приміщення даної установи.

Спартакіада до 94-ї річниці з дня Бою під Крутами

У суботу, 28 січня, в приміщенні Муніципального фізкультурно-оздоровчого комплексу (вул. Симоненка 13/а) відбулась спартакіада присвячена 94-ій річниці з дня Бою під Крутами за участю молодіжних громадських організацій Івано-Франківщини.

Захід було організовано за сприяння Управління сім'ї, молоді та гендерної політики Івано-Франківської ОДА в особі начальника управління п. Володимира Соловійова та його заступника п. Ростислава Микитюка, міського спорткомітету в особі п. Віталія Матешка та директора фізкультурно-оздоровчого комплексу п. Івана Гирелюка.

У спартакіаді взяли участь сім молодіжних громадських та релігійних організацій, серед яких студенти Івано-Франківської Духовної семінарії УГКЦ, ТУСК "Обнова", "Сокіл", Молодіжний міськвиконком, "Європейський вибір", "Поклик нації", "Український вектор" та інші.

Розпочався захід з молитви та благословення, яке уdlив усім присутнім о. Зеновій Слоїк, працівник Молодіжної комісії Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ.

*Інформаційний центр
Молодіжної комісії*

Івано-Франківської архієпархії УГКЦ

Лютий 2012 р.Б.

Гроші - добрі слуги, але погані пани

"Так буває з тим, хто збирає для себе, та не багатіє в Бога". (Лк. 12:21)

Кожного разу, коли ми роздумуємо над багатствами та щедротами світу, важливо, перш за все, пам'ятати, кому належить все це, хто є Творцем земних благ. Свідомий християнин знає, що Господь - Сотворитель наш! Відтак, лише Йому і належить влада над скарбами світу. Ми можемо це лиш використовувати, жити з допомогою матеріальних благ. Бо гроші та речі - добрі слуги, але погані пани! Та, на превеликий жаль, якраз ми і не задумуємось над всією небезпекою багатства.

Багатство, як пісок, що просочується крізь пальці і губиться. Так само губиться твоя душа при постійних думках про статки. Багатство - це фортеця на піску - не міцна, не стоятиме вічно. Хвилі житейського моря можуть зруйнувати її стіни. Тому, чи варто так клопотатись про земні статки?

Так, бути можливим не означає гріх чи щось негідне. Гріхом є те, як людина може зажерливо жити у багатстві своїм, не думаючи про те, яка тінь себелюбства супроводжує її. "Отак, як тінь, ходить чоловік, лише даремне він непокоїться, збирає скарби, і не знає, для кого він збере

існування. І це оправдує її. Але не про це хочу говорити...

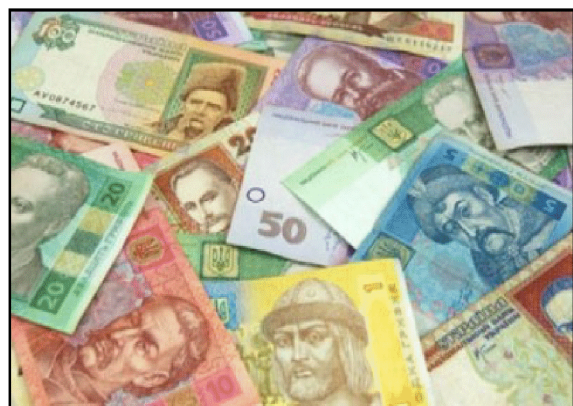
Річ у тому, що більшість з нас, живучи в достатку, не живе з Богом. Не прямує дорогою, яка обіцяє вічне життя, яка є тим правдивим і єдиним скарбом на Землі. Людина задовольняється своїми грішми, збирає для себе багатства, натомість не багатіє у Господа. Не має на то часу, взагалі не думає про те, що для Господа важливо, як ти прожив своє життя на землі.

Річ у тому, що більшість з нас, живучи в достатку, - не живе з Богом. Не прямує дорогою, яка обіцяє вічне життя, яка є тим правдивим і єдиним скарбом на Землі. Людина задовольняється своїми грішми, збирає для себе багатства, натомість не багатіє у Господа.

Сюди ж належить і те, як ти користав своїми статками, чи зміг подолати подекуди їхній згубний вплив. І чи думали ми над тим, "яка користь людині, що весь світ здобуде, себе ж саму погубить" (Лк. 25). Де ж бо є то щастя, якщо людина за нього саму себе занепасть? Тоді статки вже не є радістю, це вже похоть, бажання мати більше і більше. "Жити на широку ногу", ніколи собі ні у чому не відмовляти, нажаль, стало девізом багатьох людей.

Щоб ніколи не зустрітися зі згубним багатством, слід пам'ятати про "хворобу духовної пустки у серці": недуга, яка висушує до знемоги храм Святого Духа, що є у нас. Як наслідок - ні багатства, ні святості.

Так, Господу не потрібні наші маєтки, Йому потрібне наше відкрите серце, глибокої віри душа. Це для Нього і є справжнім багатством, яке може мати

їх" (Пс. 38). Людина шукає розкоші, нагромадження своїх маєтків, влади і визнання, думаючи, що то є звичним процесом вдосконалення власного безтурботного життя, де не стрінуться їй злидні. Звичайно ж, людина переймається добробутом своєї родини, бажає задовольнити потреби, які необхідні для

людина! І лише шляхом праведності ми зможемо збагатити у Бога. Життя людини не залежить від нагромаджених заощаджень власної кишені, ми не зможемо забрати ці банкноти зі собою у вічне життя. Там вони нікому не будуть потрібні, будьте певні! І нікому ви не скажете: "Дивись но - це те, чим я жив ціле життя, заради чого я жив, чого все життя прагнув і що отримав!" Тобі ж у відповідь прозвучить: «Про що говориш ти, людино? Справжнього багатства ти не осягнув, бо то не діло було заробити купу грошей! При своїх трудах, де кінцем для тебе були гроші та слава - ти забув, що все це дав тобі лише Я. Через гроші ти забув, що означає багатіти в Мені».

Ми можемо важко трудитись заради того, щоб прожити. Але Богу не потрібний такий труд, який не принесе плоди чи який забере у людини, найперше, гідність та честь. Як відомо, багато людей стверджують, що не моляться і не ходять до Церкви, бо просто не мають часу. Але буде добре, коли кожна робота супроводжуватиметься молитвою, думкою про Бога.

Не можна виправдовуватися браком часу, коли це стосується Господа. Він наш найперший Друг, Помічник, Розрадник і багатіти в Нього - це велика благодать. Мине час і ти не зчуєшся, як зрозумієш, що важливо збирати саме небесні скарби, а вже потім - земні.

Нехай Пресвята Богородиця все життя перебуває з нами у наших намірах здобути Господні блага!

Анастасія КОЛОСОВСЬКА
www.dyvensvit.org